

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

2004

2009

Επιτροπή Περιβάλλοντος, Δημόσιας Υγείας και Ασφάλειας των Τροφίμων

2005/0281(COD)

5.2.2008

*****II**

ΣΧΕΔΙΟ ΣΥΣΤΑΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΗ ΑΝΑΓΝΩΣΗ

σχετικά με την κοινή θέση του Συμβουλίου για την έκδοση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τα απόβλητα (11406/4/2007 – C6-0000/2008 – 2005/0281(COD))

Επιτροπή Περιβάλλοντος, Δημόσιας Υγείας και Ασφάλειας των Τροφίμων

Εισηγήτρια: Caroline Jackson

Υπόμνημα για τα χρησιμοποιούμενα σύμβολα

- * Διαδικασία διαβούλευσης
πλειοψηφία των ψηφισάντων
- **I Διαδικασία συνεργασίας (πρώτη ανάγνωση)
πλειοψηφία των ψηφισάντων
- **II Διαδικασία συνεργασίας (δεύτερη ανάγνωση)
*πλειοψηφία των ψηφισάντων για έγκριση της κοινής θέσης
πλειοψηφία των βουλευτών που αποτελούν το Κοινοβούλιο για
απόρριψη ή τροποποίηση της κοινής θέσης*
- *** Σύμφωνη γνώμη
*πλειοψηφία των βουλευτών που αποτελούν το Κοινοβούλιο εκτός
από τις περιπτώσεις που μνημονεύονται στα άρθρα 105, 107, 161
και 300 της Συνθήκης ΕΚ και στο άρθρο 7 της Συνθήκης ΕΕ*
- ***I Διαδικασία συναπόφασης (πρώτη ανάγνωση)
πλειοψηφία των ψηφισάντων
- ***II Διαδικασία συναπόφασης (δεύτερη ανάγνωση)
*πλειοψηφία των ψηφισάντων για έγκριση της κοινής θέσης
πλειοψηφία των βουλευτών που αποτελούν το Κοινοβούλιο για
απόρριψη ή τροποποίηση της κοινής θέσης*
- ***III Διαδικασία συναπόφασης (τρίτη ανάγνωση)
πλειοψηφία των ψηφισάντων για έγκριση του κοινού σχεδίου

(Η ενδεικνυόμενη διαδικασία στηρίζεται στη νομική βάση που πρότείνει η Επιτροπή)

Τροπολογίες σε νομοθετικό κείμενο

Στις τροπολογίες του Κοινοβουλίου η σήμανση γίνεται με **έντονους πλάγιους** χαρακτήρες. Η σήμανση με *απλά πλάγια* απευθύνεται στις τεχνικές υπηρεσίες και αφορά στοιχεία του νομοθετικού κειμένου για τα οποία προτείνεται διόρθωση εν όψει της επεξεργασίας του τελικού κειμένου (για παράδειγμα, στοιχεία εμφανώς λανθασμένα ή που έχουν παραλειφθεί σε μια γλωσσική έκδοση). Αυτές οι προτάσεις διόρθωσης υπόκεινται στη συγκατάθεση των αρμόδιων τεχνικών υπηρεσιών.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σελίδα

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΥ ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ.....	5
ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ.....	26

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΥ ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με την κοινή θέση του Συμβουλίου για την έκδοση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τα απόβλητα (11406/4/2007 – C6-0000/2008 – 2005/0281(COD))

(Διαδικασία συναπόφασης: δεύτερη ανάγνωση)

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,

- έχοντας υπόψη την κοινή θέση του Συμβουλίου (11406/4/2007 – C6-0000/2008)
 - έχοντας υπόψη τη θέση του κατά την πρώτη ανάγνωση¹ σχετικά με την πρόταση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο (COM(2005)0667),
 - έχοντας υπόψη το άρθρο 251, παράγραφος 2, της συνθήκης ΕΚ,
 - έχοντας υπόψη το άρθρο 62 του Κανονισμού του,
 - έχοντας υπόψη τη σύσταση για τη δεύτερη ανάγνωση της Επιτροπής Περιβάλλοντος, Δημόσιας Υγείας και Ασφάλειας των Τροφίμων (A6-0000/2008),
1. εγκρίνει την πρόταση της Επιτροπής όπως τροποποιήθηκε·
 2. αναθέτει στον Πρόεδρό του να διαβιβάσει τη θέση του Κοινοβουλίου στο Συμβούλιο και στην Επιτροπή.

Κοινή θέση του Συμβουλίου

Τροπολογίες του Κοινοβουλίου

Τροπολογία 1
Αιτιολογική σκέψη 1 α (νέα)

1α) Πρώτος στόχος κάθε πολιτικής για τα απόβλητα πρέπει να είναι η ελαχιστοποίηση των αρνητικών συνεπειών της παραγωγής και της διαχείρισης των αποβλήτων για την ανθρώπινη υγεία και το περιβάλλον. Η νομοθεσία για τα απόβλητα θα πρέπει επίσης να αποσκοπεί στη μείωση της χρήσης φυσικών πόρων και να προωθεί την πρακτική εφαρμογή της ιεράρχησης των αποβλήτων.

¹ EE C 287 E, 29.11.2007, σ. 136.

Αιτιολόγηση

Η τροπολογία αυτή εγκρίθηκε από το Κοινοβούλιο στην πρώτη ανάγνωση (τροπ. 1). Το κείμενο αυτό θα πρέπει να βρίσκεται πρώτο μεταξύ των αιτιολογικών σκέψεων, διότι προσφέρει μια χρήσιμη περιγραφή εκείνων που το Κοινοβούλιο θεωρεί βασικούς στόχους της ΕΕ σε σχέση με τη διαχείριση των αποβλήτων.

Τροπολογία 2 Αιτιολογική σκέψη 1 β (νέα)

1β) Στο ψήφισμά του, της 24ης Φεβρουαρίου 1997 για την κοινοτική στρατηγική διαχείρισης αποβλήτων¹, το Συμβούλιο επιβεβαίωσε ότι η πρόληψη της παραγωγής αποβλήτων θα πρέπει να αποτελεί την πρώτη προτεραιότητα της πολιτικής για τη διαχείριση αποβλήτων και ότι η επαναχρησιμοποίηση και η ανακύκλωση θα πρέπει να προτιμώνται σε σχέση με την ανάκτηση ενέργειας από απόβλητα, εφόσον αποτελούν τις βέλτιστες οικολογικές λύσεις.

¹ ΕΕ C 76, 11.3.1997, σ. 1.

Αιτιολόγηση

Η τροπολογία αυτή εγκρίθηκε από το Κοινοβούλιο στην πρώτη ανάγνωση (τροπ. 1). Είναι σημαντικό να περιληφθεί αυτή η αναφορά στην ιστορία της ιεράρχησης αποβλήτων, ώστε η αιτιολογική σκέψη να προσφέρει ένα πλήρες ιστορικό της πρότασης.

Τροπολογία 3 Αιτιολογική σκέψη 2

(2) Η απόφαση αριθ. 1600/2002/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Ιουλίου 2002, για τη θέσπιση του έκτου κοινοτικού προγράμματος δράσης για το περιβάλλον, ζητεί τη θέσπιση ή την αναθεώρηση νομοθεσίας για τα απόβλητα, συμπεριλαμβανομένης της αποσαφήνισης της διάκρισης μεταξύ αποβλήτου και μη αποβλήτου, καθώς και τη θέσπιση μέτρων για την πρόληψη της δημιουργίας

(2) Η απόφαση αριθ. 1600/2002/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Ιουλίου 2002, για τη θέσπιση του έκτου κοινοτικού προγράμματος δράσης για το περιβάλλον, ζητεί τη θέσπιση ή την αναθεώρηση νομοθεσίας για τα απόβλητα, συμπεριλαμβανομένης της αποσαφήνισης της διάκρισης μεταξύ αποβλήτου και μη αποβλήτου, καθώς και τη θέσπιση μέτρων για την πρόληψη της δημιουργίας αποβλήτων, **μεταξύ των οποίων και ο**

αποβλήτων.

ορισμός στόχων.

Αιτιολόγηση

Για να είναι πλήρεις, οι αιτιολογικές σκέψεις πρέπει να περιλαμβάνουν μια αναφορά στον ορισμό στόχων εκ μέρους του Κοινοβουλίου.

Τροπολογία 4 Αιτιολογική σκέψη 21

(21) Για να ελεγχθεί ή να υπολογισθεί εάν τηρούνται οι στόχοι ανακύκλωσης και ανάκτησης που καθορίζονται στην οδηγία 94/62/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1994, για τις συσκευασίες και τα απορρίμματα συσκευασίας, την οδηγία 2000/53/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Σεπτεμβρίου 2000, για τα οχήματα στο τέλος του κύκλου ζωής τους, την οδηγία 2002/96/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Ιανουαρίου 2003, σχετικά με τα απόβλητα ειδών ηλεκτρικού και ηλεκτρονικού εξοπλισμού (ΑΗΗΕ), και την οδηγία 2006/66/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Σεπτεμβρίου 2006, σχετικά με τις ηλεκτρικές στήλες και τους συσσωρευτές και τα απόβλητα ηλεκτρικών στηλών και συσσωρευτών καθώς και σε άλλες σχετικές κοινοτικές νομοθετικές πράξεις, **οι ποσότητες αποβλήτων** που παύουν να είναι απόβλητα θα πρέπει να καταλογίζονται στα ανακυκλωμένα και τα ανακτώμενα απόβλητα.

(21) Για να ελεγχθεί ή να υπολογισθεί εάν τηρούνται οι στόχοι ανακύκλωσης και ανάκτησης που καθορίζονται στην οδηγία 94/62/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1994, για τις συσκευασίες και τα απορρίμματα συσκευασίας, την οδηγία 2000/53/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Σεπτεμβρίου 2000, για τα οχήματα στο τέλος του κύκλου ζωής τους, την οδηγία 2002/96/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Ιανουαρίου 2003, σχετικά με τα απόβλητα ειδών ηλεκτρικού και ηλεκτρονικού εξοπλισμού (ΑΗΗΕ), και την οδηγία 2006/66/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Σεπτεμβρίου 2006, σχετικά με τις ηλεκτρικές στήλες και τους συσσωρευτές και τα απόβλητα ηλεκτρικών στηλών και συσσωρευτών καθώς και σε άλλες σχετικές κοινοτικές νομοθετικές πράξεις, **τα απόβλητα** που παύουν να είναι απόβλητα θα πρέπει να καταλογίζονται στα ανακυκλωμένα και τα ανακτώμενα απόβλητα, **μόνο όταν η επιχείρηση επαναχρησιμοποίησης, ανακύκλωσης ή ανάκτησης έχει ολοκληρωθεί.**

Αιτιολόγηση

Το κείμενο της κοινής θέσης όσον αφορά τα απόβλητα που παύουν να είναι απόβλητα έχει αλλάξει, σε σχέση με την αρχική πρόταση της Επιτροπής. Συνεπώς, για να διατηρηθεί η ακεραιότητα της έννοιας της ανακύκλωσης, είναι σημαντικό να μη συγχέεται ο αποχαρακτηρισμός των αποβλήτων με την ανακύκλωση και αυτός είναι ο σκοπός της παρούσας τροπολογίας.

Τροπολογία 5
Άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο γ)

γ) μη μολυσμένη γη και άλλα φυσικά υλικά που έχουν εκσκαφεί κατά τη διάρκεια κατασκευαστικών δραστηριοτήτων, εφόσον είναι βέβαιο ότι το υλικό αυτό θα χρησιμοποιηθεί για την κατασκευή στη φυσική του κατάσταση, στον χώρο από τον οποίο έγινε η εκσκαφή,

γ) μη μολυσμένη γη και άλλα φυσικά υλικά που έχουν εκσκαφεί κατά τη διάρκεια κατασκευαστικών δραστηριοτήτων, εφόσον είναι βέβαιο ότι το υλικό αυτό θα χρησιμοποιηθεί για την κατασκευή στη φυσική του κατάσταση, στον χώρο από τον οποίο έγινε η εκσκαφή, **ή σε άλλο χώρο,**

Αιτιολόγηση

Η τροπολογία αυτή εγκρίθηκε από το Κοινοβούλιο στην πρώτη ανάγνωση (τροπ. 15/134/102/123/126). Όταν μη μολυσμένα υλικά που έχουν εκσκαφεί επαναχρησιμοποιούνται επιτόπου, οι δημόσιες διοικήσεις της ΕΕ εν γένει δεν τα θεωρούν απόβλητα. Όταν τα ίδια υλικά πρόκειται να χρησιμοποιηθούν αλλού, αφού μετακινηθούν από τον τόπο αυτόν, θεωρούνται πάντοτε απόβλητα. Αυτό επιφέρει σημαντικό διοικητικό κόστος και φόρτο. Επομένως, το Κοινοβούλιο θεώρησε σκόπιμο να αποκλεισθούν από το πεδίο της οδηγίας τα φυσικά εκσκαφέντα υλικά που δεν είναι μολυσμένα και τα οποία μπορούν να χρησιμοποιηθούν στη φυσική τους κατάσταση είτε στην ίδια τοποθεσία είτε σε άλλη.

Τροπολογία 6
Άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο (στ α) (νέο)

στ α) φυσικά ιζήματα και ιλύς που δεν εμφανίζουν οιαδήποτε από τις επικίνδυνες ιδιότητες που απαριθμούνται στο Παράρτημα III.

Αιτιολόγηση

Η τροπολογία αυτή εγκρίθηκε από το Κοινοβούλιο στην πρώτη ανάγνωση (τροπ. 15/134/102/123/126). Κατά την άποψη του Κοινοβουλίου, το να χαρακτηρίζεται ως επεξεργασία αποβλήτου η λήψη ιζημάτων και ιλύος από τον πυθμένα ενός υδάτινου όγκου και η τοποθέτησή τους σε άλλο σημείο του ίδιου υδάτινου όγκου είναι ανεφάρμοστη και δεν προσφέρει περιβαλλοντικό όφελος. Το Κοινοβούλιο θα προτιμούσε να ακολουθηθεί η προσέγγιση του ΟΟΣΑ, η οποία συνεπάγεται ότι η μετακίνηση υλικού εντός του περιβαλλοντικού του τμήματος είναι μορφή επαναχρησιμοποίησης κατά την οποία το υλικό δεν μετατρέπεται σε απόβλητο.

Τροπολογία 7
Άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο (δ α) (νέο)

δ α) ιλύς υπονόμων, όταν χρησιμοποιείται στη γεωργία, σύμφωνα με την οδηγία 86/278/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 12ης Ιουνίου 1986, σχετικά με την προστασία του περιβάλλοντος και ιδίως του εδάφους, κατά τη χρησιμοποίηση της ιλύος καθαρισμού λυμάτων στη γεωργία!

1 ΕΕ L 181, 4.7.1986, σ. 6. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 807/2003 (ΕΕ L 122, 16.5.2003, σ. 36).

Αιτιολόγηση

Βασίζεται σε τροπολογία που εγκρίθηκε από το Κοινοβούλιο στην πρώτη ανάγνωση (τροπ. 15/134/102/123/126). Η ανακύκλωση της ιλύος για γεωργική χρήση, μετά από την κατάλληλη επεξεργασία, θα πρέπει να εξαιρεθεί από την παρούσα Οδηγία, καθώς καλύπτεται ήδη από την Οδηγία 86/278/ΕΟΚ του Συμβουλίου σχετικά με την προστασία του περιβάλλοντος και ειδικά του εδάφους. Η Οδηγία αυτή καλύπτει την επεξεργασία της ιλύος με τέτοιο τρόπο ώστε να αποτρέπονται όλες οι πιθανές αρνητικές επιπτώσεις στο έδαφος, τη χλωρίδα, την πανίδα και τον άνθρωπο. Η αλληλοεπικάλυψη των δύο Οδηγιών πρέπει να αποφευχθεί.

Τροπολογία 8

Άρθρο 3, παράγραφος 14

14) «ανάκτηση»: οιαδήποτε εργασία της οποίας το κύριο αποτέλεσμα είναι ότι απόβλητα εξυπηρετούν ένα χρήσιμο σκοπό αντικαθιστώντας άλλα υλικά τα οποία, υπό άλλες συνθήκες, θα έπρεπε να χρησιμοποιηθούν για την πραγματοποίηση συγκεκριμένης λειτουργίας, ή για την προετοιμασία της πραγματοποίησης αυτής της λειτουργίας, είτε στην εγκατάσταση είτε στο γενικότερο πλαίσιο της οικονομίας. Στο Παράρτημα II παρατίθεται μη εξαντλητικός κατάλογος των εργασιών ανάκτησης·

(14) ως "ανάκτηση" νοείται μια εργασία επεξεργασίας αποβλήτων που πληροί τα ακόλουθα κριτήρια:

1) οδηγεί στην αντικατάσταση άλλων πόρων που θα είχαν χρησιμοποιηθεί για να εκπληρώσουν αυτή τη λειτουργία, είτε στο εργοστάσιο είτε στην ευρύτερη οικονομία, ή στην προετοιμασία τους για μια τέτοια χρήση,

2) έχει ως αποτέλεσμα τα απόβλητα να εκπληρώνουν μέσω της υποκατάστασης έναν πραγματικά χρήσιμο σκοπό,

3) ικανοποιεί όλα τα κριτήρια αποδοτικότητας που θεσπίζονται σύμφωνα με το άρθρο 35, παράγραφος 1,

4) μειώνει τις συνολικές αρνητικές επιπτώσεις, με τη χρήση των εν λόγω αποβλήτων ως υποκατάστατων άλλων πόρων·

5) διασφαλίζει ότι τα προϊόντα συμμορφώνονται στην ισχύουσα κοινοτική νομοθεσία και τα κοινοτικά πρότυπα για την ασφάλεια·

6) αποδίδει υψηλή προτεραιότητα στην προστασία της ανθρώπινης υγείας και του περιβάλλοντος και ελαχιστοποιεί την παραγωγή, ελευθέρωση και διασπορά επικίνδυνων ουσιών κατά τη διαδικασία·

Στο Παράρτημα II παρατίθεται μη εξαντλητικός κατάλογος των εργασιών ανάκτησης·

Αιτιολόγηση

Amendment adopted by Parliament at first reading (amendment 127). This is an important definition and needs to cover more aspects than the Council's text. The words 'in the plant or in the wider economy' are needed, in the rapporteur's view, because otherwise the recovery definition would only apply to plants where waste is used to power a process (e.g. cement kilns). But in fact many plants produce power and heat for external use (in the 'wider economy') in housing schemes ('district heating') or industry or community projects (schools, swimming pools). Given the increasing realisation now of the EU's shortage of home grown energy, it would be absurd to deny the right of the latter such plants, if energy efficient, to be deemed 'recovery' operations. This amendment therefore seeks to take account of the new fact of the EU's energy crisis while retaining the Parliament's full definition of recovery.

Τροπολογία 9 Άρθρο 4 παράγραφος 2

2. Με βάση τους όρους που ορίζονται στην παράγραφο 1, είναι δυνατό να λαμβάνονται μέτρα που να καθορίζουν τα κριτήρια που πρέπει να πληρούνται προκειμένου συγκεκριμένες ουσίες ή αντικείμενα να μπορούν να θεωρηθούν υποπροϊόντα και όχι απόβλητα, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 3, σημείο 1). Τα μέτρα αυτά, τα οποία αποσκοπούν στην τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων της παρούσας οδηγίας δια της συμπληρώσεώς της, θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο που αναφέρεται στο άρθρο 36, παράγραφος 2.

2. Με βάση τους όρους που ορίζονται στην παράγραφο 1, είναι δυνατό να λαμβάνονται μέτρα που να καθορίζουν τα κριτήρια που πρέπει να πληρούνται προκειμένου συγκεκριμένες ουσίες ή αντικείμενα να μπορούν να θεωρηθούν υποπροϊόντα και όχι απόβλητα, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 3, σημείο 1). **Εάν παραμένει κάποια αμφιβολία, μπορούν να λαμβάνονται πρόσθετα μέτρα ώστε να αποσαφηνίζεται εάν μια ουσία αποτελεί υποπροϊόν ή απόβλητο.** Τα μέτρα αυτά, που περιλαμβάνουν ποιοτικά και περιβαλλοντικά κριτήρια και τα οποία αποσκοπούν στην τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων της παρούσας οδηγίας δια της συμπληρώσεώς της, θεσπίζονται

σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο που αναφέρεται στο άρθρο 36, παράγραφος 2.

Αιτιολόγηση

Η κοινή θέση περιλαμβάνει ένα νέο άρθρο για τα υποπροϊόντα, όπως ζητούσε το Κοινοβούλιο (τροπ. 107/121). Πρόκειται για ένα αμφισβητούμενο πεδίο: κατά την άποψη της εισηγήτριας, θα πρέπει να εκμεταλλευθούμε την ευκαιρία για τον ορισμό των υποπροϊόντων στην οδηγία πλαίσιο για τα απόβλητα, αντί να αναβάλλουμε τη λύση του προβλήματος για ένα άγνωστο μέλλον. Η εισηγήτρια πιστεύει επίσης ότι είναι αναγκαίο να υπάρξει μεγαλύτερη σαφήνεια, με την προσθήκη του κειμένου της παραγράφου 2.

Τροπολογία 10

Άρθρο 5, παράγραφος 1, εδάφιο 2α (νέο)

Τα κριτήρια λαμβάνουν υπόψη τυχόν κινδύνους περιβαλλοντικής επιβλαβούς χρήσης ή μεταφοράς της ουσίας ή του αντικειμένου και το επίπεδό τους εγγυάται υψηλό επίπεδο προστασίας της ανθρώπινης υγείας και του περιβάλλοντος.

Αιτιολόγηση

Η τροπολογία αυτή επαναφέρει το κείμενο της πρότασης της Επιτροπής, το οποία είχε διαγραφεί από το Συμβούλιο. Το Κοινοβούλιο πρέπει να δώσει ιδιαίτερη σημασία στον περιορισμό των κινδύνων και την επίτευξη υψηλού επιπέδου προστασίας για την ανθρώπινη υγεία και το περιβάλλον, όταν τα απόβλητα παύουν να είναι απόβλητα.

Τροπολογία 11

Άρθρο 5 παράγραφος 3

3. Τα απόβλητα τα οποία παύουν να αποτελούν απόβλητα σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 2, ***παύουν επίσης να αποτελούν απόβλητα*** και για τους σκοπούς της ανάκτησης και ανακύκλωσης που αναφέρονται στις οδηγίες 94/62/EK, 2000/53/EK, 2002/96/EK και 2006/66/EK και σε άλλες σχετικές κοινοτικές νομοθετικές πράξεις.

3. Τα απόβλητα τα οποία παύουν να αποτελούν απόβλητα σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 2, και ***συνυπολογίζονται*** για τους σκοπούς της ανάκτησης και ανακύκλωσης που αναφέρονται στις οδηγίες 94/62/EK, 2000/53/EK, 2002/96/EK και 2006/66/EK και σε άλλες σχετικές κοινοτικές νομοθετικές πράξεις ***μόνο όταν η επιχείρηση επαναχρησιμοποίησης, ανακύκλωσης ή ανάκτησης έχει***

ολοκληρωθεί.

Αιτιολόγηση

Η παράγραφος αυτή της κοινής θέσης διευρύνεται και αναδιατυπώνεται εν μέρει, σε σύγκριση με το αρχικό κείμενο της Επιτροπής. Η τροπολογία αποσκοπεί σε μεγαλύτερη σαφήνεια. Για να διατηρηθεί η ακεραιότητα της έννοιας της ανακύκλωσης, είναι σημαντικό να μη συγχέεται ο αποχαρακτηρισμός των αποβλήτων με την ανακύκλωση και αυτός είναι ο σκοπός της παρούσας τροπολογίας.

Τροπολογία 12

Άρθρο 5, παράγραφος 4 α (νέα)

4α. Έως τις ... η Επιτροπή υποβάλλει, εφόσον απαιτείται, προτάσεις για τον προσδιορισμό του εάν τουλάχιστον οι κατώτερω κατηγορίες αποβλήτων εμπίπτουν στις διατάξεις του παρόντος άρθρου και, στην περίπτωση αυτή, ποιες προδιαγραφές θα πρέπει να ισχύουν γι' αυτές: λιπάσματα, αδρανή υλικά, χαρτί, γυαλί, μέταλλο, χρησιμοποιημένα ελαστικά αυτοκινήτων και υφαντουργικά απόβλητα.

** Πέντε έτη από την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας.*

Αιτιολόγηση

Η τροπολογία αυτή (τροπολογία 45 στην πρώτη ανάγνωση) μεταφέρθηκε από το Συμβούλιο σε μια αιτιολογική σκέψη όπου καταλέγεται μεταξύ των σημείων που η οδηγία "πρέπει να αποσαφηνίζει", αυτό όμως δεν συμβαίνει. Η οδηγία προσφέρει την ευκαιρία να τεθεί σε εφαρμογή μια τέτοια διευκρινιστική νομοθεσία, για την οποία υπάρχει μεγάλη ανάγκη. Η ευκαιρία αυτή δεν πρέπει να χαθεί.

Οι λέξεις "μεταχειρισμένα είδη ρουχισμού" αντικαθίστανται τώρα από τις λέξεις "υφαντουργικά απόβλητα", ώστε να υπάρχει συμφωνία με τον ευρωπαϊκό κατάλογο αποβλήτων, στην απόφαση της Επιτροπής αριθ. 2000/532/ΕΚ.

Τροπολογία 13

Άρθρο 6 παράγραφος 2

2. Ένα κράτος μέλος μπορεί να θεωρεί κάποια απόβλητα ως επικίνδυνα, ακόμη και αν δεν περιλαμβάνονται ως τέτοια στον κατάλογο αποβλήτων, εφόσον εμφανίζουν μία ή περισσότερες από τις ιδιότητες που

2. Ένα κράτος μέλος μπορεί να θεωρεί κάποια απόβλητα ως επικίνδυνα, ακόμη και αν δεν περιλαμβάνονται ως τέτοια στον κατάλογο αποβλήτων, εφόσον εμφανίζουν μία ή περισσότερες από τις ιδιότητες που

αναφέρονται στο Παράρτημα ΙΙΙ. Το κράτος μέλος κοινοποιεί τις περιπτώσεις αυτές στην Επιτροπή, στην έκθεση που προβλέπεται στο άρθρο 34, παράγραφος 1, και παρέχει στην Επιτροπή όλες τις σχετικές πληροφορίες. Με βάση τις λαμβανόμενες κοινοποιήσεις, ο κατάλογος αναθεωρείται προκειμένου να αποφασισθεί η προσαρμογή του.

αναφέρονται στο Παράρτημα ΙΙΙ. Το κράτος μέλος κοινοποιεί **αμέσως** τις περιπτώσεις αυτές στην Επιτροπή, **και τις καταγράφει** στην έκθεση που προβλέπεται στο άρθρο 34, παράγραφος 1, και παρέχει στην Επιτροπή όλες τις σχετικές πληροφορίες. Με βάση τις λαμβανόμενες κοινοποιήσεις, ο κατάλογος αναθεωρείται προκειμένου να αποφασισθεί η προσαρμογή του.

Αιτιολόγηση

Η τροπολογία αυτή εγκρίθηκε από το Κοινοβούλιο στην πρώτη ανάγνωση (τροπ. 50). Το Κοινοβούλιο αποδίδει μεγάλη σημασία στην εξασφάλιση ότι μια ενδεχόμενη κατάργηση της οδηγίας για τα επικίνδυνα απόβλητα δεν θα έχει ως συνέπεια τη μείωση των επιπέδων προστασίας.

Τροπολογία 14

Άρθρο 6, παράγραφοι 3, 4 και 4 α (νέα)

3. Εάν ένα κράτος μέλος διαθέτει στοιχεία που να αποδεικνύουν ότι ένα συγκεκριμένο απόβλητο, το οποίο περιλαμβάνεται στον κατάλογο ως επικίνδυνο απόβλητο, δεν εμφανίζει καμιά από τις ιδιότητες που αναφέρονται στο Παράρτημα ΙΙΙ, **τότε το εν λόγω απόβλητο μπορεί να θεωρηθεί ως μη επικίνδυνο απόβλητο. Το κράτος μέλος** κοινοποιεί τις περιπτώσεις αυτές στην Επιτροπή, **στην έκθεση που προβλέπεται στο άρθρο 34, παράγραφος 1**, και παρέχει στην Επιτροπή όλα τα αναγκαία αποδεικτικά στοιχεία. Με βάση τις λαμβανόμενες κοινοποιήσεις, ο κατάλογος αναθεωρείται προκειμένου να αποφασισθεί η προσαρμογή του.

4. Τα μέτρα που αφορούν την αναθεώρηση του καταλόγου προκειμένου να αποφασισθεί η προσαρμογή του σύμφωνα με τις παραγράφους 2 και 3, και τα οποία αποσκοπούν στην τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων της παρούσας οδηγίας, θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο που αναφέρεται στο άρθρο 36, παράγραφος 2.

3. Εάν ένα κράτος μέλος διαθέτει στοιχεία που να αποδεικνύουν ότι ένα συγκεκριμένο απόβλητο, το οποίο περιλαμβάνεται στον κατάλογο ως επικίνδυνο απόβλητο, δεν εμφανίζει καμιά από τις ιδιότητες που αναφέρονται στο Παράρτημα ΙΙΙ, κοινοποιεί **αμέσως** τις περιπτώσεις αυτές στην Επιτροπή και παρέχει στην Επιτροπή όλα τα σχετικά στοιχεία. Με βάση τις λαμβανόμενες κοινοποιήσεις, ο κατάλογος αναθεωρείται προκειμένου να αποφασισθεί η προσαρμογή του.

4. Τα μέτρα που αφορούν την αναθεώρηση του καταλόγου προκειμένου να αποφασισθεί η προσαρμογή του σύμφωνα με τις παραγράφους 2 και 3, και τα οποία αποσκοπούν στην τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων της παρούσας οδηγίας, θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο που αναφέρεται στο άρθρο 36, παράγραφος 2.

4α. Το κράτος μέλος μπορεί να διαχειριστεί το εν λόγω απόβλητο ως μη επικίνδυνο απόβλητο μετά την έγκριση της αναπροσαρμογής του καταλόγου.

Αιτιολόγηση

Επαναφορά της τροπολογίας 51/172 από την πρώτη ανάγνωση. Το πρώτο μέρος της τροπολογίας σχετίζεται με την ανησυχία του Κοινοβουλίου όσον αφορά τη διατήρηση υψηλού επιπέδου προστασίας και υποβολής εκθέσεων. Το δεύτερο μέρος σχετίζεται με μια σημαντική αποσαφήνιση.

Τροπολογία 15 Άρθρο 7 παράγραφος 1

1. Προκειμένου να ενισχυθούν η πρόληψη και η ανάκτηση αποβλήτων, τα κράτη μέλη **μπορούν να** λαμβάνουν νομοθετικά και μη νομοθετικά μέτρα για να εξασφαλίζουν ότι τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα τα οποία κατ' επάγγελμα αναπτύσσουν, κατασκευάζουν, μεταποιούν και επεξεργάζονται ή πωλούν προϊόντα (παραγωγός του προϊόντος) φέρουν διευρυμένη ευθύνη παραγωγού.

Τα μέτρα αυτά μπορούν να περιλαμβάνουν την αποδοχή των επιστρεφόμενων προϊόντων και των αποβλήτων που παραμένουν μετά τη χρήση των προϊόντων αυτών, καθώς και τη συνακόλουθη διαχείριση των αποβλήτων και την οικονομική ευθύνη για τις δραστηριότητες αυτές.

1. Προκειμένου να ενισχυθούν η πρόληψη, η ανάκτηση, **η επαναχρησιμοποίηση και η ανακύκλωση** αποβλήτων, τα κράτη μέλη λαμβάνουν νομοθετικά και μη νομοθετικά μέτρα για να εξασφαλίζουν ότι τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα τα οποία κατ' επάγγελμα αναπτύσσουν, κατασκευάζουν, μεταποιούν και επεξεργάζονται ή πωλούν προϊόντα (παραγωγός του προϊόντος) φέρουν διευρυμένη ευθύνη παραγωγού.

Τα μέτρα αυτά μπορούν να περιλαμβάνουν την αποδοχή των επιστρεφόμενων προϊόντων και των αποβλήτων που παραμένουν μετά τη χρήση των προϊόντων αυτών, καθώς και τη συνακόλουθη διαχείριση των αποβλήτων και την οικονομική ευθύνη για τις δραστηριότητες αυτές. **Στα μέτρα αυτά μπορεί να περιλαμβάνεται η θέσπιση υποχρέωσης για την παροχή δημόσια διαθέσιμων πληροφοριών σχετικά με το βαθμό στον οποίο το προϊόν μπορεί να ξαναχρησιμοποιηθεί ή να ανακυκλωθεί,**

Αιτιολόγηση

Στη βάση τροπολογιών που εγκρίθηκαν στην πρώτη ανάγνωση (τροπ. 35 και 37), προσαρμοσμένων στο τρέχον κείμενο του Συμβουλίου. Στο κείμενο του Συμβουλίου τα μέτρα αυτά είναι προαιρετικά, ενώ το Κοινοβούλιο πιστεύει ότι πρέπει να είναι υποχρεωτικά, όπως αναφέρεται στην τροπολογία στο πρώην άρθρο 5. Το Κοινοβούλιο αποδίδει μεγάλη σημασία στη συμμετοχή των πολιτών στην επαναχρησιμοποίηση και την ανακύκλωση των αποβλήτων.

Τροπολογία 16
Άρθρο 7, παράγραφος 2α (νέα)

2α. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα ώστε να ενθαρρύνουν τη δημιουργία εγκαταστάσεων που να επιτρέπουν την επισκευή και την επαναχρησιμοποίηση, καθώς και εγκαταστάσεων για την ξεχωριστή συλλογή, επιστροφή και διάθεση των προϊόντων με υπεύθυνο τρόπο στο τέλος του κύκλου ζωής τους.

Αιτιολόγηση

Βασίζεται σε τροπολογία που εγκρίθηκε από το Κοινοβούλιο στην πρώτη ανάγνωση (τροπ. 35). Το Κοινοβούλιο πιστεύει ότι το κείμενο αυτό είναι αναγκαίο για την ενίσχυση της υποστήριξης προς τις εγκαταστάσεις επισκευής και επαναχρησιμοποίησης

Τροπολογία 17
Άρθρο 7, παράγραφος 4 α (νέα)

4α. Τα κράτη μέλη υποβάλλουν έκθεση στην Επιτροπή σχετικά με την εφαρμογή του παρόντος άρθρου. Η Επιτροπή εξετάζει, βάσει εμπειριών που έχουν αποκομισθεί στα κράτη μέλη, κατά πόσον ενδείκνυται να καθιερωθούν σε επίπεδο ΕΕ προγράμματα διευρυμένης ευθύνης των παραγωγών για συγκεκριμένες κατηγορίες αποβλήτων.

Αιτιολόγηση

Η τροπολογία αυτή εγκρίθηκε από το Κοινοβούλιο στην πρώτη ανάγνωση (τροπ. 35). Είναι αναγκαία η συνεχής παρακολούθηση της υπευθυνότητας των παραγωγών, ώστε να εξασφαλισθεί η αποτελεσματικότητα των προσπαθειών αυτών.

Τροπολογία 18
Άρθρο 7 α (νέο)

Άρθρο 7α

Πρόληψη των αποβλήτων

Τα κράτη μέλη, σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 11, λαμβάνουν όλα τα απαραίτητα μέτρα για να σταθεροποιήσουν τη συνολική παραγωγή αποβλήτων έως το 2012, έναντι της συνολικής παραγωγής αποβλήτων τους κατά το 2009.

Ως σταθεροποίηση νοείται η μη περαιτέρω αύξηση της παραγωγής αποβλήτων, ως προς την αρχή της περιόδου σταθεροποίησης.

Ως αναγκαία προκαταρκτική ενέργεια πριν από τα μέτρα που περιγράφονται στο άρθρο 26, και μετά από διαβούλευση με όλους τους ενδιαφερομένους, η Επιτροπή υποβάλλει, εφόσον απαιτείται, στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο προτάσεις σχετικά με τα μέτρα που απαιτούνται για τη στήριξη των δραστηριοτήτων πρόληψης εκ μέρους των κρατών μελών, τα οποία πρέπει να περιλαμβάνουν:

α) έως το 2009 δέσμη δεικτών που να επιτρέπουν στα κράτη μέλη να παρακολουθούν, να αξιολογούν και να υποβάλλουν εκθέσεις σχετικά με την πρόοδο των προγραμμάτων και των μέτρων τους για την πρόληψη αποβλήτων·

β) έως το 2010, τη χάραξη πολιτικής για τον οικολογικό σχεδιασμό προϊόντων, που να λαμβάνει υπόψη τόσο την παραγωγή αποβλήτων όσο και την παρουσία επικίνδυνων ουσιών στα απόβλητα, με στόχο την προώθηση τεχνολογιών επικεντρωμένων σε ανθεκτικά, επαναχρησιμοποιήσιμα και ανακυκλώσιμα προϊόντα·

γ) καθορισμό περαιτέρω ποιοτικών και ποσοτικών στόχων μείωσης των αποβλήτων για το έτος 2020, επί τη βάση των βέλτιστων διαθέσιμων πρακτικών, έως το έτος 2010·

δ) κατάρτιση σχεδίου δράσης για περαιτέρω μέτρα στήριξης σε ευρωπαϊκό

επίπεδο, ιδιαίτερα με στόχο την τροποποίηση των σημερινών προτύπων κατανάλωσης, έως το 2010.

Αιτιολόγηση

Η τροπολογία αυτή εγκρίθηκε από το Κοινοβούλιο στην πρώτη ανάγνωση (τροπ. 37). Το Κοινοβούλιο αποδίδει μεγάλη σημασία στην υιοθέτηση τέτοιων στόχων, για την πρόληψη και την ανακύκλωση αποβλήτων.

Τροπολογία 19
Άρθρο 8 α (νέο)

Άρθρο 8α

Επαναχρησιμοποίηση και ανακύκλωση

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν μέτρα για να προωθηθεί η επαναχρησιμοποίηση προϊόντων, ιδίως μέσω της κατάρτισης και στήριξης δικτύων επαναχρησιμοποίησης και επισκευής και καθιερώνοντας όπου χρειάζεται τη σχετική διεργασία και τις προδιαγραφές προϊόντων.

Τα κράτη μέλη μπορούν να λαμβάνουν και άλλα μέτρα για να προωθήσουν την επαναχρησιμοποίηση, μεταξύ άλλων, χρήση οικονομικών μέσων, κριτήρια προμηθειών, ποσοτικούς στόχους ή απαγορεύσεις της κυκλοφορίας ορισμένων προϊόντων στην αγορά.

2. Για την επίτευξη των στόχων της παρούσας οδηγίας και τη μετάβαση σε μια Ευρωπαϊκή Κοινωνία Ανακύκλωσης, με υψηλό επίπεδο αποδοτικότητας των πόρων, τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να εξασφαλισθεί η επίτευξη των ακόλουθων στόχων:

α) μέχρι το 2020, η προετοιμασία για την επαναχρησιμοποίηση και την ανακύκλωση οικιακών αποβλήτων θα πρέπει να έχει αυξηθεί τουλάχιστον κατά 50% σε βάρος·

β) μέχρι το 2020, η προετοιμασία για την

επαναχρησιμοποίηση και την ανακύκλωση αποβλήτων κατασκευών και κατεδαφίσεων θα πρέπει να έχει αυξηθεί τουλάχιστον κατά 70% σε βάρος.

Για τις χώρες με ποσοστό ανακύκλωσης κάτω από 5%, ή τις χώρες για τις οποίες δεν υπάρχουν επίσημα στοιχεία, σύμφωνα με τα δεδομένα της Eurostat για το διάστημα 2000-2005, μπορεί να επιτραπεί πενταετής παράταση της προθεσμίας για την επίτευξη των στόχων.

Το αργότερο μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2015, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο επανεξετάζουν τους στόχους των σημείων α) και β) και μελετούν το ενδεχόμενο ορισμού στόχων για τα βιομηχανικά απόβλητα, στη βάση έκθεσης της Επιτροπής που θα συνοδεύεται, ενδεχομένως, από σχετική πρόταση. Στην έκθεσή της η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη τις σύγχρονες τάσεις στο πεδίο της επεξεργασίας αποβλήτων, καθώς και τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις που θα έχει ο ορισμός των στόχων.

Για την εναρμόνιση των χαρακτηριστικών και της παρουσίασης των παραγομένων στοιχείων, αλλά και για τη συμβατότητα των στοιχείων αυτών, τα κράτη μέλη τα υποβάλλουν στη βάση των προδιαγραφών του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2150/2002, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2002, σχετικά με τις στατιστικές για τα απόβλητα¹. Εάν είναι αναγκαίο, η Επιτροπή, σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο του άρθρου 36, παράγραφος 2, της παρούσας οδηγίας, καθορίζει λεπτομερείς κανόνες για την επαλήθευση της συμμόρφωσης των κρατών μελών με τους στόχους της παρούσας παραγράφου.

¹ ΕΕ L 332, 9.12.2000, σ. 1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1893/2006 (ΕΕ L 393, 30.12.2006, σ. 1.

Αιτιολόγηση

Με την παρούσα διατύπωσή του, το σχέδιο οδηγίας δεν εκφράζει με επαρκή σαφήνεια τις προτεραιότητες που ορίζει η θεματική στρατηγική. Η τροπολογία αυτή, που βασίζεται στις τροπολογίες 38/108/157/140/141 από την πρώτη ανάγνωση, επιδιώκει τη διόρθωση αυτής της κατάστασης. Ωστόσο, η παράγραφος 2 της τροπολογίας αναδιατυπώθηκε, στη βάση νέων πληροφοριών από την Επιτροπή.

Τροπολογία 20 Άρθρο 9

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε, στις περιπτώσεις που δεν πραγματοποιείται ανάκτηση σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 1, τα απόβλητα να υποβάλλονται σε εργασίες διάθεσης.

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε, στις περιπτώσεις που δεν πραγματοποιείται ανάκτηση σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 1, τα απόβλητα να υποβάλλονται σε **ασφαλείς** εργασίες διάθεσης, **οι οποίες ανταποκρίνονται στους στόχους του άρθρου 10.**

Απαγορεύουν την εγκατάλειψη, απόρριψη ή ανεξέλεγκτη διάθεση των αποβλήτων.

Οι εργασίες διάθεσης που χαρακτηρίζονται, σύμφωνα με το Παράρτημα I, ως D 11 (αποτέφρωση στη θάλασσα) και D 7 (απόρριψη αποβλήτων σε θάλασσα / ωκεανό, περιλαμβανομένης της ταφής στο θαλάσσιο βυθό), απαγορεύονται.

Αιτιολόγηση

Η τροπολογία αυτή εγκρίθηκε από το Κοινοβούλιο στην πρώτη ανάγνωση (τροπ. 39 και 158). Η τροπολογία είναι αναγκαία για τη συνολική κάλυψη της διάθεσης αποβλήτων. Πρέπει να καταστεί σαφές ότι η αποτέφρωση στη θάλασσα και η απόρριψη αποβλήτων σε θάλασσα / ωκεανό, περιλαμβανομένης της ταφής στον θαλάσσιο βυθό, απαγορεύονται.

Τροπολογία 21

Άρθρο 11, παράγραφος 1, εισαγωγή και στοιχείο α)

1. Στη νομοθεσία και την πολιτική για την πρόληψη και τη διαχείριση των αποβλήτων ισχύει ως **κατευθυντήρια αρχή** η ακόλουθη ιεράρχηση όσον αφορά τα απόβλητα:

α) πρόληψη

1. Στη νομοθεσία και την πολιτική για την πρόληψη και τη διαχείριση των αποβλήτων ισχύει ως **γενικός κανόνας** η ακόλουθη ιεράρχηση όσον αφορά τα απόβλητα:

α) πρόληψη **και μείωση**.

Αιτιολόγηση

Η τροπολογία αυτή εγκρίθηκε από το Κοινοβούλιο στην πρώτη ανάγνωση (τροπ. 101/14). Η τροπολογία είναι αναγκαία ώστε η εφαρμογή της ιεράρχησης να γίνει σαφέστερη και πληρέστερη.

Τροπολογία 22

Άρθρο 11, παράγραφος 2, εδάφιο 1

2. Όταν εφαρμόζουν την ιεράρχηση όσον αφορά τα απόβλητα που αναφέρεται στην παράγραφο 1, τα κράτη μέλη λαμβάνουν μέτρα για να προωθούν τις εναλλακτικές δυνατότητες που παράγουν το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα από περιβαλλοντική άποψη. Αυτό ενδέχεται να απαιτεί ειδικές ροές αποβλήτων που παρεκκλίνουν από την ιεράρχηση εφόσον αυτό δικαιολογείται από τον κύκλο ζωής, λαμβάνοντας υπόψη τις συνολικές επιπτώσεις της παραγωγής και της διαχείρισης τέτοιων αποβλήτων.

2. Όταν εφαρμόζουν την ιεράρχηση όσον αφορά τα απόβλητα που αναφέρεται στην παράγραφο 1, τα κράτη μέλη λαμβάνουν μέτρα για να προωθούν τις εναλλακτικές δυνατότητες που παράγουν το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα από περιβαλλοντική άποψη. Αυτό ενδέχεται να απαιτεί ειδικές ροές αποβλήτων που παρεκκλίνουν από την ιεράρχηση εφόσον αυτό δικαιολογείται από τον κύκλο ζωής, λαμβάνοντας υπόψη τις συνολικές επιπτώσεις της παραγωγής και της διαχείρισης τέτοιων αποβλήτων.

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η διαδικασία αυτή είναι πλήρης και διαφανής, και ότι ακολουθούνται οι εθνικοί κανόνες σχεδιασμού όσον αφορά τη διαβούλευση με τους πολίτες και τους ενδιαφερόμενους παράγοντες και τη συμμετοχή τους στη διαδικασία.

Αιτιολόγηση

Αναδιατύπωση τροπολογίας που εγκρίθηκε από το Κοινοβούλιο στην πρώτη ανάγνωση (τροπ. 101/14). Η αναδιατύπωση διατηρεί την έννοια της ευρείας συμμετοχής των πολιτών στη διαδικασία.

Τροπολογία 23

Άρθρο 14 α (νέο)

Άρθρο 14α

Ιχνηλασιμότητα και έλεγχος επικίνδυνων αποβλήτων

Σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας σχετικά με τα επικίνδυνα απόβλητα, τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να διασφαλίσουν ότι

η συλλογή, η παραγωγή και η μεταφορά επικίνδυνων αποβλήτων, καθώς επίσης η αποθήκευση και η επεξεργασία τους, διεξάγονται σε συνθήκες βέλτιστης προστασίας του περιβάλλοντος, ασφάλειας και υγιεινής των χειριστών, των βιομηχανικών εγκαταστάσεων και των ιδιωτών, συμπεριλαμβανομένων, ως ελάχιστη απαίτηση, μέτρων που να διασφαλίζουν την ιχνηλασιμότητα και τον έλεγχο από την παραγωγή των επικίνδυνων αποβλήτων έως τον τελικό προορισμό τους, και τη δέουσα εκτίμηση κινδύνου κατά τη διαχείρισή τους.

Αιτιολόγηση

Η τροπολογία αυτή εγκρίθηκε από το Κοινοβούλιο στην πρώτη ανάγνωση (τροπ. 52). Το Κοινοβούλιο αποδίδει μεγάλη σημασία στην εξασφάλιση ότι μια ενδεχόμενη κατάργηση της οδηγίας για τα επικίνδυνα απόβλητα δεν θα έχει ως συνέπεια τη μείωση των επιπέδων προστασίας.

Τροπολογία 24 Άρθρο 21, στοιχείο β)

β) ανάκτηση αποβλήτων.

β) ανάκτηση **μη επικίνδυνων** αποβλήτων.

Αιτιολόγηση

Η τροπολογία αυτή βασίζεται στην τροπολογία 161 που εγκρίθηκε από το Κοινοβούλιο κατά την πρώτη ανάγνωση. Η επεξεργασία επικίνδυνων αποβλήτων θα πρέπει να υπόκειται πάντα σε χορήγηση άδειας. Θα πρέπει επομένως να αποσαφηνιστεί ότι η εξαίρεση αυτή δεν θα πρέπει να ισχύει για μονάδες επεξεργασίας επικίνδυνων αποβλήτων.

Τροπολογία 25 Άρθρο 26, παράγραφος 1, εδάφιο 1

1. Τα κράτη μέλη εκπονούν, σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 11, προγράμματα για την πρόληψη της δημιουργίας αποβλήτων το αργότερο στις

1. 1. Σύμφωνα με τα άρθρα 1, 7α και 11, τα κράτη μέλη λαμβάνουν όλα τα απαραίτητα μέτρα για να σταθεροποιήσουν τη συνολική παραγωγή αποβλήτων τους. Ως σταθεροποίηση νοείται η μη περαιτέρω αύξηση της παραγωγής αποβλήτων, ως προς την αρχή της περιόδου σταθεροποίησης. Ως

πρώτο βήμα, τα κράτη μέλη εκπονούν, σύμφωνα με τα άρθρα 1, **7α** και 11, προγράμματα για την πρόληψη της δημιουργίας αποβλήτων το αργότερο στις

Αιτιολόγηση

Βασίζεται σε τροπολογία του Κοινοβουλίου από την πρώτη ανάγνωση (τροπ. 69) και σε νεότερες πληροφορίες. Το Κοινοβούλιο αποδίδει μεγάλη σημασία στην υιοθέτηση στόχων, για την πρόληψη και την ανακύκλωση αποβλήτων.

Τροπολογία 26

Άρθρο 26, παράγραφοι 3 και 4

3. Τα κράτη μέλη καθορίζουν **κατάλληλα και συγκεκριμένα ποιοτικά ή ποσοτικά κριτήρια για τα θεσπιζόμενα μέτρα πρόληψης δημιουργίας αποβλήτων, ώστε να παρακολουθούν και να αξιολογούν την πρόοδο των μέτρων και μπορούν να θέτουν συγκεκριμένους ποιοτικούς ή ποσοτικούς στόχους και δείκτες, διαφορετικούς από τους αναφερόμενους στην παράγραφο 4, για τον ίδιο σκοπό.**

4. Οι δείκτες των μέτρων πρόληψης δημιουργίας αποβλήτων **μπορούν να** θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 36, παράγραφος 3.

3. Τα κράτη μέλη καθορίζουν **κατάλληλους και συγκεκριμένους ποιοτικούς και ποσοτικούς στόχους στο πλαίσιο των προγραμμάτων αυτών, που θα βασίζονται τουλάχιστον στον εναρκτήριο στόχο της σταθεροποίησης της παραγωγής αποβλήτων μέχρι το 2012 και την περαιτέρω σημαντική μείωση της παραγωγής τους μέχρι το 2020, όπως ορίζεται στο άρθρο 7α.**

4. Οι δείκτες των μέτρων πρόληψης δημιουργίας αποβλήτων θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 36, παράγραφος 3, **ώστε τα κράτη μέλη να μπορέσουν να επιτύχουν τους στόχους αυτούς και να παρακολουθούν, να αξιολογούν και να συντάσσουν εκθέσεις όσον αφορά την πρόοδο των προγραμμάτων και μέτρων πρόληψης αποβλήτων που εφαρμόζουν.**

Αιτιολόγηση

Βασίζεται σε τροπολογία του Κοινοβουλίου από την πρώτη ανάγνωση (τροπ. 69) και σε νεότερες πληροφορίες. Το Κοινοβούλιο αποδίδει μεγάλη σημασία στην υιοθέτηση στόχων, για την πρόληψη και την ανακύκλωση αποβλήτων.

Τροπολογία 27

Άρθρο 26 παράγραφος 5

5. Η Επιτροπή αναπτύσσει κατευθυντήριες γραμμές προς στήριξη των κρατών μελών στην προετοιμασία των προγραμμάτων.

5. Η Επιτροπή **δημιουργεί ένα σύστημα για την ανταλλαγή πληροφοριών σε σχέση με τις βέλτιστες πρακτικές όσον αφορά την πρόληψη των αποβλήτων και** αναπτύσσει κατευθυντήριες γραμμές προς στήριξη των κρατών μελών στην προετοιμασία των προγραμμάτων.

Αιτιολόγηση

Βασίζεται σε τροπολογία του Κοινοβουλίου από την πρώτη ανάγνωση (τροπ. 69). Ένα τέτοιο σύστημα θα επιτρέψει στις αρχές να εμπνευσθούν από τα αποτελεσματικά μέτρα που έχουν ληφθεί σε άλλο κράτος μέλος.

Τροπολογία 28

Άρθρο 27

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε τα σχέδια διαχείρισης αποβλήτων και τα προγράμματα για την πρόληψη της δημιουργίας αποβλήτων να αξιολογούνται τουλάχιστον ανά εξαετία και να αναθεωρούνται, εφόσον ενδείκνυται.

Τα κράτη μέλη αξιολογούν περιοδικά τα προγράμματα πρόληψης της δημιουργίας αποβλήτων, η δε αξιολόγηση πραγματοποιείται κατ' ελάχιστο ανά πενταετία. Ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Περιβάλλοντος περιλαμβάνει στην ετήσια έκθεσή του ανασκόπηση της προόδου ως προς την ολοκλήρωση και την εφαρμογή των προγραμμάτων αυτών.

Αιτιολόγηση

Ο ΕΟΠ πρέπει να εμπλακεί για να βοηθά την Επιτροπή και το Κοινοβούλιο να έχουν ανά πάσα στιγμή μια εικόνα του τι συμβαίνει στον κόσμο. Τα κράτη μέλη μπορούν εύκολα να αποφεύγουν την εποπτεία καθυστερώντας απλώς την υποβολή των εκθέσεων τους στην Επιτροπή. Σύμφωνα με την οδηγία 91/692/ΕΟΚ, τα κράτη μέλη έπρεπε να υποβάλλουν περιοδικά εκθέσεις σχετικά με την ισχύουσα οδηγία πλαίσιο για τα απόβλητα έως τις 30 Σεπτεμβρίου 2004. Μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2004, μόνο 9 χώρες είχαν υποβάλει τέτοιες εκθέσεις: η Γερμανία, η Δανία, η Ελλάδα, η Φινλανδία, η Πορτογαλία, η Σουηδία, η Δημοκρατία της Τσεχίας, η Σλοβενία και η Σλοβακία. Επαναφορά της τροπολογίας 71 από την πρώτη ανάγνωση.

Τροπολογία 29

Άρθρο 29 α (νέο)

Άρθρο 29α

Συμπληρωματικά μέτρα

Έως τις ... η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση για την εξέταση μέτρων που μπορεί να

συμβάλουν στην επίτευξη της αποτελεσματικότερης εκπλήρωσης των στόχων που καθορίζονται στα άρθρα 1 και 11. Η έκθεση υποβάλλεται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο μέσα σε έξι μήνες από την ολοκλήρωσή της, συνοδευόμενη από προτάσεις, αν απαιτείται.

Στην έκθεση εξετάζονται ειδικότερα τα ακόλουθα:

α) Κατά πόσο το παράρτημα II θα πρέπει να τροποποιηθεί προκειμένου να:

i) μην περιλαμβάνονται περιπτώσεις στις οποίες οι παρατιθέμενες εργασίες δεν έχουν ως αποτέλεσμα ποσοστό αποβλήτων που εξυπηρετούν χρήσιμο σκοπό επαρκώς υψηλό ώστε να συμβαδίζει με το στόχο που καθορίζεται στο άρθρο 1,

ii) προσδιορίζονται οι περιπτώσεις στις οποίες το ποσοστό των χρησιμοποιούμενων αποβλήτων έναντι εκείνων που διατίθενται στο πλαίσιο εργασιών ανάκτησης θα πρέπει να καθορίζεται προκειμένου να διασφαλίζεται η επίτευξη του στόχου του άρθρου 1,

iii) καθορίζεται διαφορετικό επίπεδο ενεργειακής απόδοσης σε σχέση με την εργασία ανάκτησης R1,

iv) προσαρμόζονται οι παραπομπές υπό το φως της τεχνικής και επιστημονικής προόδου·

β) Κατά πόσο το παράρτημα I θα πρέπει να τροποποιηθεί προκειμένου να:

i) περιληφθούν εργασίες που παραλείφθηκαν από το παράρτημα II,

ii) προσαρμοστούν οι παραπομπές υπό το φως της τεχνικής και επιστημονικής προόδου· και

γ) κατά πόσο ο καθορισμός ελάχιστων προτύπων για ειδικές εργασίες διάθεσης ή ανάκτησης θα συμβάλει στους στόχους

που καθορίζονται στο άρθρο 10.

Η απαίτηση για τη συγκεκριμένη έκθεση δεν εμποδίζει την Επιτροπή να υποβάλλει στο μεταξύ προτάσεις.

** Δύο έτη από την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας.*

Αιτιολόγηση

Reintroduces amendment 61 adopted in first reading. The proposal includes numerous references to the comitology procedure which leaves several important areas subject to amendment without proper scrutiny. This amendment would remedy this by requiring the Commission to report on several important areas with the intention that they would then be in a position to come forward with new proposals for the Parliament and Council to consider. The Commission must have in mind specific proposals already for the areas where it has proposed comitology procedures and it should therefore be in a position to bring these forward quickly. This should not prevent change in the interim, as the amendment makes clear that the Commission can come forward with its own proposals in the interim.

Τροπολογία 30 Άρθρο 32 παράγραφος 1

1. Οι οργανισμοί ή οι επιχειρήσεις που αναφέρονται στο άρθρο 20, παράγραφος 1, οι παραγωγοί επικίνδυνων αποβλήτων και οι οργανισμοί ή οι εταιρείες που συλλέγουν ή μεταφέρουν επικίνδυνα απόβλητα σε επαγγελματική βάση ή ενεργούν ως έμποροι και μεσίτες επικίνδυνων αποβλήτων, τηρούν αρχεία με τις ποσότητες, τη φύση, την προέλευση και, ανάλογα με την περίπτωση, τον προορισμό, την συχνότητα συλλογής, τον τρόπο μεταφοράς και τη μέθοδο επεξεργασίας που προβλέπονται για τα απόβλητα και διαθέτουν τις εν λόγω πληροφορίες, κατόπιν αιτήματος, στις αρμόδιες αρχές. Τα αρχεία για τα επικίνδυνα απόβλητα διατηρούνται επί τουλάχιστον τρία έτη·

1. Οι οργανισμοί ή οι επιχειρήσεις που αναφέρονται στο άρθρο 20, παράγραφος 1, οι παραγωγοί επικίνδυνων αποβλήτων και οι οργανισμοί ή οι εταιρείες που συλλέγουν ή μεταφέρουν επικίνδυνα απόβλητα σε επαγγελματική βάση ή ενεργούν ως έμποροι και μεσίτες επικίνδυνων αποβλήτων, τηρούν **χρονολογικά** αρχεία με τις ποσότητες, τη φύση, την προέλευση και, ανάλογα με την περίπτωση, τον προορισμό, την συχνότητα συλλογής, τον τρόπο μεταφοράς και τη μέθοδο επεξεργασίας που προβλέπονται για τα απόβλητα και διαθέτουν τις εν λόγω πληροφορίες, κατόπιν αιτήματος, στις αρμόδιες αρχές. Τα αρχεία για τα επικίνδυνα απόβλητα διατηρούνται επί τουλάχιστον τρία έτη·

Αιτιολόγηση

Η τροπολογία αυτή εγκρίθηκε από το Κοινοβούλιο στην πρώτη ανάγνωση (τροπ. 74). Το Κοινοβούλιο αποδίδει μεγάλη σημασία στην εξασφάλιση ότι μια ενδεχόμενη κατάργηση της οδηγίας για τα επικίνδυνα απόβλητα δεν θα έχει ως συνέπεια τη μείωση των επιπέδων προστασίας.

Τροπολογία 31
Άρθρο 32, παράγραφος 2, εδάφιο 1

2. Τα αρχεία για τα επικίνδυνα απόβλητα διατηρούνται **επί τουλάχιστον τρία έτη· ωστόσο, στην περίπτωση οργανισμών και επιχειρήσεων που μεταφέρουν επικίνδυνα απόβλητα, τα αρχεία αυτά διατηρούνται επί 12 τουλάχιστον μήνες.**

2. Για τα επικίνδυνα απόβλητα, τα αρχεία διατηρούνται **για πέντε έτη.**

Αιτιολόγηση

Η τροπολογία αυτή εγκρίθηκε από το Κοινοβούλιο στην πρώτη ανάγνωση (τροπ. 74). Το Κοινοβούλιο αποδίδει μεγάλη σημασία στην εξασφάλιση ότι μια ενδεχόμενη κατάργηση της οδηγίας για τα επικίνδυνα απόβλητα δεν θα έχει ως συνέπεια τη μείωση των επιπέδων προστασίας.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Κατά την πρώτη ανάγνωση, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενέκρινε ορισμένες σημαντικές τροπολογίες στο σχέδιο οδηγίας. Στη δεύτερη ανάγνωση, το Κοινοβούλιο επιμένει στις τροπολογίες αυτές.

Στην κατηγορία αυτή, καίριες ήταν οι τροπολογίες για την εφαρμογή στόχων ανακύκλωσης και πρόληψης των αποβλήτων, καθώς και ενός γενικού κανόνα ιεράρχησης των αποβλήτων σε πέντε επίπεδα.

Το Συμβούλιο διέγραψε κάθε αναφορά σε στόχους, η εισηγήτρια όμως αποκατέστησε τις τροπολογίες του Κοινοβουλίου με κάποιες τροποποιήσεις, αφού συμβουλευθηκε την Επιτροπή. Οι αλλαγές σχεδιάστηκαν ώστε τα κείμενα να μπορούν να γίνουν ευκολότερα δεκτά από το Συμβούλιο και, στην περίπτωση των στόχων για την πρόληψη των αποβλήτων και για τα βιομηχανικά απόβλητα, να λαμβάνεται υπόψη η ανάγκη υλοποίησης σε μια στερεή στατιστική βάση. Κατά τη γνώμη της εισηγήτριας και της επιτροπής στην οποία ανήκει, δεν θα ήταν σωστό να χαθεί η ευκαιρία να εξασφαλισθεί ότι η οδηγία αυτή χρησιμεύει σε κάτι περισσότερο από την προσφορά μιας δέσμης ορισμών. Είναι σημαντικό να υπάρχει ένας πραγματικός δεσμός μεταξύ της οδηγίας και των φιλοδοξιών για την ανακύκλωση και την πρόληψη της δημιουργίας αποβλήτων, όπως περιγράφονται στη θεματική στρατηγική για τα απόβλητα. Χωρίς τους στόχους, ο δεσμός αυτός δεν υπάρχει.

Χωρίς αμφιβολία, θα υπάρξει και πάλι διαμάχη μεταξύ του Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για το βαθμό στον οποίο θα πρέπει να εφαρμοσθεί η ιεράρχηση των πέντε επιπέδων και υπό ποιες προϋποθέσεις μπορούν να υπάρχουν αποκλίσεις. Το Κοινοβούλιο θέλει η ιεράρχηση να ισχύει ως "γενικός κανόνας", ενώ το Συμβούλιο προτιμά τη διατύπωση "'κατευθυντήρια αρχή". Η εισηγήτρια δεν είναι εντελώς βέβαιη ότι, τη στιγμή της υλοποίησης σε τοπικό επίπεδο, η λεπτή διαφορά μεταξύ των δύο διατυπώσεων θα είναι

πάντοτε ορατή. Η βασική πτυχή του ζητήματος είναι ότι η οδηγία πρέπει να κάνει σαφές πως οι τυχόν αποκλίσεις από την ιεράρχηση δεν μπορούν να συμβαίνουν με ελαφρότητα, αλλά πρέπει να αποτελούν μέρος μιας διαδικασίας που εφαρμόζεται με τάξη. Η αρχική τροπολογία του Κοινοβουλίου έκανε τη διαδικασία της απόκλισης υπερβολικά περίπλοκη. Η εισηγήτρια την απλοποίησε, θέτοντας ως βάση ότι θα πρέπει να εφαρμόζονται οι εθνικές διαδικασίες όσον αφορά τη δημόσια ανάμιξη.

Ένας σημαντικός στόχος της οδηγίας είναι να ορίσει σαφώς τη διαφορά ανάμεσα σε αυτό που ονομάζεται "ανάκτηση" και στην έννοια της "διάθεσης" αποβλήτων, εφόσον οι αποφάσεις του Δικαστηρίου τη θέτουν σε αμφισβήτηση. Οι τροπολογίες που εγκρίθηκαν στην πρώτη ανάγνωση περιλάμβαναν έναν ορισμό της "ανάκτησης" που θα διεύρυνε το πεδίο της και στις εγκαταστάσεις παραγωγής ενέργειας από απόβλητα οι οποίες πληρούν ορισμένα κριτήρια ενεργειακής αποδοτικότητας. Οι τροπολογίες στην πρώτη ανάγνωση που αντιμετώπιζαν αρνητικά την έννοια της παραγωγής ενέργειας από απόβλητα, δεν εγκρίθηκαν. Εγκρίθηκε όμως μια τροπολογία που διέγραφε από το Παράρτημα II το σχέδιο τύπου ενεργειακής αποδοτικότητας. Αυτό όμως θα ήταν το μέτρο που θα προσδιόριζε ποιες εγκαταστάσεις παραγωγής ενέργειας από απόβλητα μπορούν να θεωρηθούν ως δραστηριότητες "ανάκτησης".

Η εισηγήτρια πιστεύει ότι οι εγκαταστάσεις παραγωγής ενέργειας από απόβλητα έχουν σημαντική συμβολή στην διαχείριση των αποβλήτων που, σε άλλη περίπτωση, θα κατέληγαν στη χωματερή. Θεωρεί επίσης τα απόβλητα ως εν δυνάμει σημαντική πηγή καυσίμων, τη στιγμή που η ΕΕ αντιμετωπίζει μια ενεργειακή κρίση και εξαρτάται διαρκώς περισσότερο από ανασφαλείς εξωτερικές πηγές ενέργειας. Τα απόβλητα είναι, τουλάχιστον, δικά μας. Από αυτά μπορεί να ανακτηθεί θερμότητα και ενέργεια. Η πείρα σε ορισμένα κράτη μέλη δείχνει ότι η ενέργεια από τα απόβλητα μπορεί να συμπληρώνει την ανακύκλωση και όχι να την εμποδίζει. Θα ήταν οπωσδήποτε μια ευπρόσδεκτη εξέλιξη η εφαρμογή ενός τύπου ενεργειακής αποδοτικότητας με τον οποίο θα πρέπει να συμμορφώνονται οι εγκαταστάσεις "ανάκτησης". Κυρίως, ένας τέτοιος τύπος θα αποτελούσε σημαντικό κίνητρο προς όσους κατασκευάζουν νέες εγκαταστάσεις, ώστε να δίδουν προτεραιότητα στην ενεργειακή αποδοτικότητα.

Είναι όμως σαφές για την εισηγήτρια ότι υπάρχουν ορισμένοι συνάδελφοι βουλευτές εντελώς αντίθετοι στην ιδέα των εγκαταστάσεων παραγωγής ενέργειας από απόβλητα, οι οποίοι δεν πρόκειται ποτέ να ψηφίσουν μια τέτοια πρόταση, όποια μορφή και αν λάβει. Υπάρχουν άλλοι βουλευτές, από χώρες που βρίσκονται ακόμη στα πρώτα στάδια της αποτροπής της υγειονομικής ταφής των αποβλήτων τους, οι οποίοι φοβούνται ότι η απόκτηση ενέργειας από τα απόβλητα θα μπορούσε να μετατραπεί στη βασική μέθοδο επεξεργασίας αποβλήτων στις χώρες τους, με αποτέλεσμα την αποθάρρυνση των επενδύσεων στην ανακύκλωση, την επαναχρησιμοποίηση και την πρόληψη.

Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο είναι τόσο σημαντική η επιμονή του Κοινοβουλίου στην υιοθέτηση στόχων ανακύκλωσης και πρόληψης. Τα κράτη μέλη θέλουν να αναγνωρίσει το Κοινοβούλιο πως η παραγωγή ενέργειας από απόβλητα μπορεί να θεωρηθεί "ανάκτηση". Για να το επιτύχουν όμως, θα πρέπει και αυτά να κατανοήσουν ότι οι βουλευτές θα δεχθούν κάτι τέτοιο μόνο εφόσον έχουν τη διαβεβαίωση ότι οι στόχοι της ανακύκλωσης και της πρόληψης θα περιλαμβάνονται στην οδηγία. Οι στόχοι αυτοί εξασφαλίζουν ότι η παραγωγή ενέργειας από απόβλητα δεν θα καταστεί ο κύριος τρόπος διαχείρισης των αποβλήτων.

Στην πρώτη ανάγνωσή του, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενέκρινε βελτιώσεις στις προτάσεις της Επιτροπής για τη μετατροπή ενός αποβλήτου, μετά από την κατάλληλη επεξεργασία του,

σε ανακυκλωμένο προϊόν. Οι βουλευτές ήθελαν να δείξουν σαφέστερα τον δρόμο προς την ανάγκη νομοθετικών προτάσεων, υπό τον τίτλο "αποχαρακτηρισμός των αποβλήτων", για να ορισθούν τα λιπάσματα, τα αδρανή υλικά, το χαρτί, το γυαλί, το μέταλλο, τα χρησιμοποιημένα ελαστικά αυτοκινήτων και τα υφαντουργικά απόβλητα. Σε όλες αυτές τις περιπτώσεις, η αποσαφήνιση των κανόνων θα βοηθούσε πολύ στη μετακίνηση προς την ανακύκλωση. Είναι κρίμα το ότι, στο σημείο αυτό, το Συμβούλιο απώλεσε την ψυχραιμία του και απώθησε το ζήτημα στις αιτιολογικές σκέψεις. Η εισηγήτρια θα επιθυμούσε πιο συγκεκριμένες και επείγουσες ενέργειες και, συνεπώς, επανέφερε το θέμα στο κυρίως σώμα της οδηγίας.

Το Συμβούλιο επέδειξε τόλμη στο ζήτημα των υποπροϊόντων και περιέλαβε έναν ορισμό στο άρθρο 4. Οι ομάδες συμφερόντων που δραστηριοποιούνται στο Κοινοβούλιο υποστηρίζουν διαμετρικά αντίθετες απόψεις επί του θέματος. Η εισηγήτρια πιστεύει ότι αυτή η ευκαιρία συμφωνίας σε έναν ορισμό δεν θα πρέπει να περάσει ανεκμετάλλευτη, ούτε να μεταφερθεί για το αργότερο μέλλον.

Η οδηγία αντικαθιστά δύο υπάρχουσες οδηγίες για τα επικίνδυνα απόβλητα και τα χρησιμοποιημένα έλαια. Πολλοί συνάδελφοι εξέφραζαν την ανησυχία τους για το γεγονός ότι πάρα πολλά στοιχεία της ισχύουσας οδηγίας για τα επικίνδυνα απόβλητα δεν μεταφέρονται στην οδηγία πλαίσιο για τα απόβλητα. Η εισηγήτρια πρότεινε, λοιπόν, την επαναφορά ορισμένων από τις τροπολογίες που υποβλήθηκαν στην πρώτη ανάγνωση, ώστε να διορθωθεί η κατάσταση αυτή. Όταν εμφανίστηκε για πρώτη φορά η οδηγία, φάνηκε ότι θα έβλαπτε τα συμφέροντα όσων δραστηριοποιούνται στην αναγέννηση χρησιμοποιημένων ελαίων. Η εισηγήτρια εκφράζει την ικανοποίησή της διότι η κοινή θέση έχει εξαλείψει αυτόν τον φόβο. Η εισηγήτρια χαιρετίζει το κείμενο του Συμβουλίου σχετικά με τα βιολογικά απόβλητα και επιστά την προσοχή σε ορισμένες μικρές προσθήκες που κατά τη γνώμη της πρέπει να γίνουν, όσον αφορά την ευθύνη του παραγωγού.

Η εισηγήτρια ελπίζει ότι το τελικό κείμενο της οδηγίας θα είναι επαρκώς σαφές, ώστε να αποφευχθούν άλλες προσφυγές στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο. Η ασφαλής και βιώσιμη διαχείριση των αποβλήτων είναι σημαντικό θέμα για όλους μας. Είναι ανάγκη να προσπαθήσουμε, ώστε να το αντιμετωπίσουμε σωστά αυτή τη φορά.